

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **I. M.**

zastoupená advokátkou Mgr. Petrou Žákovou
sídlem tř. Svobody 43/39, 779 00 Olomouc

proti

žalovanému:

Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Opavě
se sídlem Praskova 194/44, 746 01 Opava

za účasti

Česká republika

příslušnost hospodařit s majetkem státu pro **Státní pozemkový úřad**
Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha

Mo + M, spol. s r. o.

Hřbitovní 277/2, 793 42 Rýmařova

R. M.

zastoupený advokátkou Mgr. Petrou Žákovou
sídlem tř. Svobody 43/39, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2023, č. j. ZKI OP-O-23/1065/2023-7,
o opravě chyby údajů katastru nemovitostí

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobní námitky:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 20. 2. 2024 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2023, č. j. ZKI OP-O-23/1065/2023-7 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 18. 9. 2003 č. j. OR-140/2021-801-63. Tímto katastrální úřad nevyhověl nesouhlasu žalobkyně a jejího manžela, R. M., který je v tomto řízení osobou zúčastněnou na řízení, s neprovedením opravy. Dále rozhodl, že napadený zápis vlastnického práva na listu vlastnictví 70 bude i nadále pro společnosti Mo + M spol. s r. o. (v tomto řízení osoba zúčastněná na řízení). Z moci úřední opravil typ zápisu *budova se způsobem využití garáž na rozestavěná budova bez způsobu využití stavby*.
2. Žalobkyně v žalobě namítla, že řízení vedené Katastrálním úřadem pod číslem **Z-4767/2002-801**, které bylo zahájeno dne 25. 9. 2002 ohlášením dokončení stavby, trpí nesouladem mezi podklady rozhodnutí, konkrétně mezi kolaudačními rozhodnutími č. 82/95 z 3. 11. 1995 a č. 23/96 ze dne 4. 4. 1996, rozhodnutím o určení čísla popisného č. X ze dne 31. 3. 1998 a geometrickým plánem číslo 77-399/95, vyhotoveném dne 19. 10. 1995. Nesoulad spočívá v tom, že v geometrickém plánu je uvedeno, že pozemek, na kterém budova č.p. X fakticky stojí, je pozemek parc. č. XA, jež vznikl z dosavadního pozemku parc. č. XB. Předložená kolaudační rozhodnutí a rozhodnutí o určení čísla popisného uvádějí, že budova č.p. X je umístěna na pozemku parc. č. XC, XD, XB. Geometrický plán tedy nemohl být podkladem pro zápis budovy č.p. X na pozemku parc. č. XA. Kolaudační rozhodnutí a rozhodnutí o určení čísla popisného nevymezují budovu č.p. X ani v souladu se stavem zápisu v katastru nemovitostí do okamžiku zápisu geometrického plánu č. 77-399/95, ani v souladu se stavem zápisu předpokládaném geometrickým plánem č. 77-399/95.
3. Žalobkyně dále poukázala na předložený písmoznalecký posudek, podle kterého byl na ohlášení stavby padělán podpis R. M.
4. Řízení vedené pod číslem **Z-4767/2002-801** trpí dále tím, že bylo vedeno s neexistující osobou I. L., ačkoliv vlastníky pozemků byli manželé I. M. a R. M. Vysvětlení katastrálního úřadu, že není podstatné, zda subjekt evidovaný v katastru nemovitostí byl evidován po určitou dobu pod původním příjmením „L.“ místo „M.“, protože jde o subjekt totožný, žalobkyně považuje za nepřiléhavé a odporující domněnce souladu údajů katastru nemovitostí se skutečným stavem, vyplývající z § 11 zákona č. 265/1992 Sb. Pokud by tomu tak bylo, nebylo by zahájeno řízení o výzvě k odstranění nesouladu v katastru nemovitostí č. 112-ZDŘ-70/2002 ze dne 10. 12. 2002.
5. Žalobkyně dále namítá, že stejnou vadou trpí i řízení **Z-3268/2008 a Z-3415/2008-801**, jimiž došlo k zápisu garáže na pozemku parc. č. XE a pozemku parc. č. XF, kde byla jako účastník řízení vedena rovněž neexistující osoba I. L., ačkoliv vlastníky pozemků jsou od počátku manželé R. M. a I. M. Otázku zápisu garáže parc. č. XE a nesoulad v katastru nemovitostí měla řešit i výše z uvedená výzva z 10. 12. 2002. Pokud byly doplněny listiny, ačkoliv výzva žalobkyni nemohla být doručena, katastrální úřad neprovedl zápis garáže na parc. č. XE v souladu s geometrickým plánem č. 77-399/95, když tato garáž byla zapsána až v roce 2008.

6. V řízení z moci úřední, týkající se opravy na zápis stavby jako nedokončené, se žalovaný nevypořádal s absencí kolaudačních rozhodnutí, neboť pouze konstatoval, že listiny se nepodařilo vyžádat z důvodu probíhajícího soudního řízení. Podle názoru žalobkyně mohl katastrální úřad prostřednictvím pověřeného pracovníka nahlédnout do soudního spisu podle § 44 zákona č. 99/1963 Sb.
7. Žalobkyně zdůraznila, že se svou žádostí o opravu chyb v katastrálním operátu nedomáhá nabytí vlastnického práva prostřednictvím katastrálního úřadu, ale domáhá se zajištění souladu mezi zápisy v katastru evidovanými a údaji obsaženými v podkladových listinách. Probíhající civilní řízení katastrálnímu úřadu nebránilo ve výmazu předmětné stavby, neboť v civilním řízení je možné rozhodnout o vlastnickém právu i k nemovitým věcem v katastru nemovitostí nezapsaným. Katastrálním úřadem citované vyjádření žalobkyně do protokolu ze dne 22. 9. 2021 nesouvisí s aktuálně evidovanou poznámkou spornosti, neboť řízení o určení vlastnického práva bylo zahájeno až rok po tomto vyjádření.
8. Žalobkyně uzavřela, že v řízení vedené pod číslem **Z-4767/2002-801** měl katastrální úřad trvat na předložení geometrického plánu prokazujícím umístění stavby souladně s vydaným kolaudačními rozhodnutími a rozhodnutím o přidělení čísla popisného. Též i u rozestavěných staveb.
9. Žalobkyně poukázala na místní šetření ze dne 24. 10. 1995 a jeho protokol, z nichž vyplývá, že stavba garáže na pozemku parc. č. XE byla zkolaudována. Úřednice však vydala kolaudační rozhodnutí č. 82/95 ze dne 3. 11. 1995, v němž je patrný nesoulad s tímto protokolem, geometrickým plánem č. 77-399/95 a stavebním povolením č. 21/93 z 3. 8. 1993, týkající se vymezení účastníků řízení, kdy ignorovala stavebníky R. M. a žalobkyni, kterým katastrální úřad potvrdil zaměření staveb na pozemku parc. č. XA a parc. č. XE pro nabyvatele R. M. a I. M. na LV č. XG. Ve sbírce listin absentuje listina, který by osvědčovala převod vlastnického práva I. L. (neexistující osobou) a R. M. na společnost Mo + M s. r. o. v řízení **Z-4767/2002-801**.
10. Podle žalobkyně nepostupoval žalovaný v řízeních **Z-4767/2002**, **Z-3268/2008** a **Z-3415/2008** v souladu s ustanovením § 5 písm. a), b), c), e) zákona č. 265/1992 Sb., o zápisem vlastnických a jiných věcných práv (**dále jen „zákon o zápisech práv“**), neboť zákonem dané skutečnosti je katastrální úřad povinen zkoumat ke dni podání návrhu na vklad. Nepostupoval ani dle § 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb. (**dále jen „první katastrální zákon“**) a v případě geometrického plánu nepostupoval v souladu s § 19 prvního katastrálního zákona.
11. Žalobkyně následně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2025, č. j. 9 As 205/2024-34, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl, že stavební řízení nabyla právní moci, aniž by žalobkyně I. M. byla zahrnuta mezi účastníky řízení.

Stanovisko žalovaného:

12. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobkyně podle něj žádné nové skutečnosti neuvedla. K žalobní námitce možnosti pověřeného pracovníka katastrálního úřadu nahlédnout do spisu vedeného civilním soudem žalovaný uvedl, že se ztotožňuje s názorem katastrálního úřadu, že v řízení o opravě chyby údajů v katastru nemovitostí je meritem věci posouzení, zda zápis provedený v katastru nemovitostí odpovídá podkladům uloženým v katastrálním operátu, respektive listinám ve sbírce listin. K námitce porušení ustanovení § 5 písm. a), b), c), e) zákona o zápisech práv a § 8 odst. 1 a §

19 prvního katastrálního zákona žalovaný uvedl, že šlo o řízení záznamem podle § 7 zákona o zápisech práv, kde má katastrální úřad podle § 8 zákona o zápisech práv pravomoc listiny zkoumat pouze z hlediska chyb v psaní a počtech a jiných zřejmých nesprávností. Ustanovení § 8 prvního katastrálního zákona se týkalo opravy chyby v katastrálním operátu. Toto bylo zrušeno dne 31. 12. 2013 zákonem č. 256/2013 Sb. (dále jen „**druhý katastrální zákon**“), podle jehož § 36 katastrální úřad rozhodoval, když nesouhlas byl podán v roce 2021. K místnímu šetření žalovaný uvedl, že dovolávaný protokol žalobkyně v průběhu správního řízení nepředložila a ani jeho existenci neuvedla v návrhu na opravu chyby a ani v podaných odvoláních. Protokol o místním šetření nemůže být listinou, na základě které mohlo dojít ke změnám v údajích katastru nemovitostí. Závěrem žalovaný zdůraznil, že v řízení podle § 36 druhého katastrálního zákona lze řešit a opravovat pouze ty chyby, které vznikly zřejmým omylem, tedy chyby jasné, zřetelné a nesporné, kdy údaje nekorespondují s podklady, které má katastrální úřad k dispozici, případně doložením podkladů prokazujících chybu údajů katastru. V daném případě se o zřejmý omyl, odstranitelný postupem podle § 36 druhého katastrálního zákona, nejedná.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení:

13. V řízení se vyjádřil R. M. Uvedl skutečnosti, které podle něj vyplývají ze stavebních spisů, které jsou podkladem pro rozhodnutí žalovaného a katastrálního úřadu. Stavba garáže na par. č. XF je pro stavebníka společnost Mo+M, spol. s r. o. stavbou neoprávněně postavenou na pozemku jiného vlastníka bez územního rozhodnutí. Žádost o stavební povolení na tuto stavbu garáže podal společník, nikoliv jednatel, A. M. Žalobkyně nebyla účastníkem tohoto řízení. Kolaudační rozhodnutí č. 82/95 z 3. 11. 1995 a č. 23/96 z 4. 4. 1996 byly vydány v rozporu se stavebním povolením č. 21/93 z 3. 8. 1993, s protokolem ze dne 24. 10. 1995 (protokolem o místním šetření), s geometrickým plánem č. 77-399/95 z 19. 10. 1995. Stavba garáže nebyla od roku 2008 do dubna 2024 zapsaná v souladu s listinami předloženými katastrálnímu úřadu neoprávněnou osobou a zápis není souladný s listinami ani v současné době. Související řízení Z-3268/2008 a Z-3415/2008-801 byla vedena s neexistující osobou I. L. Stavba ubytovacího zařízení na pozemku parc. č. XA je pro stavebníka Mo+M, spol. s r. o. stavbu neoprávněně postavenou na cizím pozemku. Stavení povolení č. 21/93 z 3. 8. 1993 bylo vydáno v rozporu s § 58 odst. 2 stavebního zákona. Ve stavebním řízení jsou falšované podpisy I. M. Žádost o vydání nového územního rozhodnutí podala neoprávněná osoba. S žalobkyní nebylo v územním řízení jednáno jako s účastníkem řízení. R. M. poukázal na nezákonnosti v průběhu civilního řízení. Proto R. M. navrhl vyhovět žalobě žalobkyně.
14. Ostatní osoby zúčastněné na řízení se nevyjádřily.

Ze správního spisu vyplývá:

15. Žalobkyně spolu s manželem požádala dne 17. 5. 2021 katastrální úřad o opravu chyby v katastrálním operátu pro nesoulad zápisu se skutečným právním stavem. Konkrétně uvedla chybu: „*Stavba č.p. X zapsaná na pozemkové p.č. XA, stavba garáže na p.č. XE a stavba garáže na p.č. XF ve vlastnictví Mo + M s. r. o. (...) LV č. XG a předmětné pozemkové parcely ve vlastnictví (jiného vlastníka odlišného od stavebníka) R. a I. M. SJM LV č. XH (...)*“ a navrhla správný údaj „*stavba č.p. X bez práva k cizímu pozemku, stavba garáže bez práva k cizímu pozemku a stavba garáže rovněž bez zřízeného práva k cizímu pozemku*“. Uvedla dále, že v době výstavby, kolaudace a zápisu předmětných staveb spol. Mo + M s. r. o. neměla a nemá do současnosti zřízeno právo k cizímu pozemku. Návrh má sp. zn OR-140/2021-801.

16. Opravu katastrální úřad neprovedl, neboť neshledal důvody k provedení opravy. Postupoval podle § 36 odst. 3 druhého katastrálního zákona. Neprovedení opravy oznámil žalobkyni a R. M. dne 3. 6. 2021. S tím oznamovatelé nesouhlasili, čímž bylo zahájeno řízení o opravě chyby v katastrálním operátu (oznámeno dne 8. 7. 2021). Katastrální úřad poprvé rozhodl dne 28. 1. 2022. V rozhodnutí se ztotožnil se svým dosavadním stanoviskem a nesouhlasu navrhovatelů s neprovedenou opravou údajů katastru nevyhověl. K odvolání žalobkyně žalovaný dne 9. 5. 2022 prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil katastrálnímu úřadu k dalšímu řízení. Podruhé katastrální úřad rozhodl dne 20. 1. 2022 a opětovně nesouhlasu navrhovatelů s neprovedenou opravou údajů katastru nevyhověl. I toto rozhodnutí žalovaný zrušil dne 11. 5. 2023 a věc vrátil katastrálnímu úřadu k dalšímu řízení.
17. Potřetí rozhodl katastrální úřad dne 18. 9. 2023 a jeho rozhodnutí bylo potvrzeno žalovaným nyní napadeným rozhodnutím. V něm opět nevyhověl nesouhlasu žalobkyně a R. M. s neprovedením opravy a současně provedl opravu z moci úřední tak, jak je uvedeno v odstavci prvním tohoto rozsudku.

Úvod

18. Vzhledem k tomu, že posuzované řízení se týká žádosti žalobkyně o opravu chyby v katastrálním operátu, která byla podána dne 17. 5. 2021, přičemž k namítané chybě mělo dojít v souvislosti se záznamy provedenými na základě kolaudačních rozhodnutí z 3. 11. 1995 a 4. 4. 1996 a na základě ohlášení stavebníka z 28. 1. 2008, je třeba na úvod vyjasnit, jaká právní úprava má být na posuzovanou věc uplatněna. Institut opravy chyby v katastrálním operátu znal jak první katastrální zákon z r. 1992, tak druhý katastrální zákon z r. 2013, jeho právní úprava přitom nedoznala zásadních změn, judikaturu vztahující se k předchozí právní úpravě lze tedy v zásadě použít i na právní úpravu stávající. Vzhledem k tomu, že předmětná žádost byla podána v době účinnosti katastrálního zákona z r. 2013, který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2014, je třeba v řízení o ní postupovat v souladu s tímto právním předpisem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2021, č. j. 5 As 44/2018-36, bod 19).
19. Dle § 36 odst. 1 druhého katastrálního zákona *[n]a písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly*
 - a) *zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,*
 - b) *nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.*
20. Samotnou otázku chybných údajů v katastru v důsledku zřejmého omylu při vedení a obnově katastru je však třeba posuzovat vzhledem k právní úpravě účinné ke dni provedení příslušné změny, neboť jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2008, č. j. 6 As 45/2006–87, jako omyl nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem, tedy například změnu právní úpravy zápisu do katastru.
21. K otázce opravy chybného údaje v katastru vzniklého v důsledku zřejmého omylu se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v již citovaném rozsudku ze dne 27. 3. 2008, č. j. 6 As 45/2006–87: „*Především nutno uvést, že vyčerpávající definice slovního spojení „zřejmý omyl“ dosud v judikatuře ani v odborné literatuře provedena nebyla, ostatně taková definice by byla*

velmi obtížná. Neurčitý pojem zřejmý omyl je tudíž potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel.“

22. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 10. 2022 č. j. 10 As 199/2022–38 v odstavci šestém uvedl, že *tento právní prostředek (pozn. soudu: oprava chyby podle citovaného § 36 odst. 1 druhého katastrálního zákona) nicméně slouží k uvedení údajů katastru do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici (obdobně rozsudek ze dne 6. 12. 2018, č. j. 5 As 311/2017-57, bod 13, nebo ze dne 25. 8. 2016, č. j. 9 As 86/2016-40, bod 50). V tomto řízení se napravují pouze ty chyby, které vznikly buď zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, nebo jinou nepřesností. Katastrálnímu úřadu nepřísluší, aby přezkoumal pravost nebo správnost listin (9 As 86/2016, bod 50)* (zdůraznění podtržením provedl krajský soud).
23. V rozsudku ze dne 25. 8. 2016, č. j. 9 As 86/2016-40 Nejvyšší správní soud vysvětlil, že *toto restriktivní pojetí pravomocí katastrálního úřadu vyplývá z toho, že se jedná o správní orgán provádějící pouze evidenci na základě předložené listiny a nikoliv orgán povoláný k přezkumu její pravosti či správnosti (odstavec 50 poslední věta). Doplnil, že v řízení o opravě chyb nelze napravit jakýkoliv nesoulad mezi evidovanými údaji a skutečností. Pokud subjekt namítá existenci chyby, která je nejasná nebo sporná, může se ochrany svých práv domoci především u civilních soudů například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva (odstavec 51).*

Námítky k řízení Z-4767/2002-801:

24. Jak soud ověřil ve správním spise, řízení Z-4767/2002-801 bylo zahájeno ohlášením dokončené stavby dne 25. 9. 2002 „Nadzemní stavba Hotel u zámku“. Na ohlášení je uvedeno, že stavba má přiděleno č. popisné X, orientační 2, postavená je na parcele č. XC, XD a XB „dle geometrického plánu č. 77-399/95“. Ohlášení podala společnost Mo + M s. r. o., která je uvedena jako vlastník budovy. Přílohou ohlášení bylo dílčí kolaudační rozhodnutí č. 82/95 z 3. 11. 1995 pro stavbu Restaurace v Janovicích, umístěné na pozemku parc. č. XC, XD a XB, na němž je doložka právní moci z 22. 11. 1995 a na kterém je jako stavebník uvedena společnost Mo + M s. r. o. Přílohou bylo dále dílčí kolaudační rozhodnutí č. 23/96 z 4. 4. 1996 pro stavbu Restaurace se 2 bytovými jednotkami v Janovicích na pozemku par. č. XC, XD a XB, na němž je doložka právní moci 1. 5. 1996 a na kterém je jako stavebník uvedena společnost Mo + M s. r. o. Přílohou bylo dále rozhodnutí č. 8/98 ze dne 31. 3. 1998, kterému je objektu restaurace a ubytování přiděleno číslo popisné X a orientační 2. Budova je umístěná na pozemku parc. č. XC, XD a XB, jako vlastník objektu je uvedena společnost Mo + M s. r. o. Další přílohou je geometrický plán zaměřený a vyhotovený dne 19. 10. 95, potvrzený katastrálním úřadem dne 24. 10. 1995, č. 77-399/95, na základě kterého došlo z parcel č. XC a XB k vyměření nových parcel č. XA a XE a změně výměry parcel č. XC a XB. Uvedená kolaudační rozhodnutí jsou uvedena jako nabývací tituly stavby pro společnost Mo+M, s. r. o., na jejímž XG č. 70 byla stavba zapsána.
25. K řízení Z-4767/2002-801 žalobkyně namítla nesoulad mezi jeho podklady spočívající v rozporu mezi číslem parcely podle geometrického plánu a vymezením ohlášené stavby, včetně podkladových rozhodnutí, tedy geometrický plán nemohl být podkladem zápisu.

26. Podle žalovaného je geometrický plán pouze technickým podkladem pro vyhotovení listin, na základě kterých má dojít ke změnám v souboru geodetických informací a souboru popisných informací. Jeho hlavním účelem je poskytnout detailní přehled o rozmístění, hranicích, tvaru, velikosti a polohách objektů zobrazovaných v katastrální mapě. Dále žalovaný odkázal na vypořádání této námitky prvostupňovým rozhodnutím. V něm katastrální úřad s odkazem zejména na ustanovení § 19 odst. 2 prvního katastrálního zákona, § 5 vyhlášky č. 190/1996 Sb., provádějící zákon o zápisech práv, § 73 odst. 4 vyhlášky č. 26/2007 Sb., provádějící zákon o zápisech práv, a § 5 odst. 5 prvního katastrálního zákona, uzavřel, že předmětný geometrický plán mohl být podkladem pro zápis budovy č. p. X. Geometrický plán totiž byl předložen k zápisu jako stejnopis, byl ověřen úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem, že svými náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům, byl opatřen souhlasem katastrálního úřadu s očíslováním parcel a rovněž v okamžiku zápisu. Katastrální úřad konstatoval, že předmětné řízení je řízením záznamovým, záznam měl deklaratorní účinky a katastrální úřad byl při jejich přezkumu omezen oproti řízení vkladovému. Posoudil podklady podle § 8 odst. 1 zákona o zápisech práv z hlediska jejich chyb v psaní a počtech a jiných zřejmých nesprávností a zda navazují na dosavadní zápisy v katastru. Žádné pochybení neshledal a uzavřel, že neshledal žádný zřejmý omyl při vedení a obnově katastru, ani nepřesnost při podrobném měření, tedy chybu, kterou by bylo možné odstranit postupem podle § 36 odst. 1 druhého katastrálního zákona.
27. Krajský soud se s tímto posouzením ztotožňuje. Jak krajský soud vysvětlil výše, otázku chybných údajů v katastru v důsledku zřejmého omylu při vedení a obnově katastru je třeba posuzovat podle právní úpravy účinné ke dni provedení příslušné změny. V tomto případě tedy podle úpravy účinné v roce 2002.
28. Podle § 5 odst. 6 prvního katastrálního zákona, ve znění účinném v roce 2002, *jako vlastník novostavby, která je předmětem evidování v katastru, zapisuje se stavebník uvedený v kolaudačním rozhodnutí, není-li jinou listinou prokázáno, že vlastníkem je někdo jiný. Jako vlastník rozestavěné budovy se zapisuje stavebník uvedený ve stavebním povolení, není-li jinou listinou prokázáno, že vlastníkem je jiná osoba.*
29. Podle § 7 odst. 1 zákona o zápisech práv, ve znění účinném v roce 2002 *práva uvedená v § 1 odst. 1 (pozn. soudu, tedy též právo vlastnické), která vznikla, změnila se nebo zanikla ze zákona, rozhodnutím státního orgánu, příklepem licitátora na veřejné dražbě, vydržením, přírůstkem a zpracováním, se zapisují záznamem (dále jen "záznam") údajů na základě listin vyhotovených státními orgány a jiných listin, které podle zvláštních předpisů potvrzují nebo osvědčují právní vztahy, do katastru. Práva, která se do katastru zapisují podle § 1 odst. 2 na základě zvláštního zákona, se zapisují způsobem obdobným záznamu.*
30. Podle § 8 odst. 1 zákona o zápisech práv, ve znění účinném v roce 2002 *katastrální úřad zjistí, zda je předložená listina bez chyb v psaní nebo počtech a bez jiných zřejmých nesprávností a zda navazuje na dosavadní zápisy v katastru.*
31. Podle § 19 odst. 1 prvního katastrálního zákona, ve znění účinném v roce 2002, *geometrický plán je neoddělitelnou součástí listin, podle nichž má být proveden zápis do katastru, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy.*

32. Podle § 19 odst. 2 prvního katastrální zákona, ve znění účinném v roce 2002, *geometrický plán musí být ověřen, že svými náležitostmi a přesností odpovídá platným předpisům, a opatřen souhlasem katastrálního úřadu s očíslováním parcel.*
33. Podle § 63 odst. 1 písm. n) vyhlášky č. 190/1996 Sb., *plán je technickým podkladem pro vydání kolaudačního rozhodnutí k budovám, které jsou předmětem katastru.* Podle druhého odstavce, *plán, který je součástí listiny podle odstavce 1, je spolu s měřickou dokumentací technickým podkladem pro provedení změny v souboru geodetických informací a v souboru popisných informací.*
34. Předmětná stavba hotelu byla do katastru nemovitostí zapsána v řízení záznamovém podle § 7 odst. 1 zákona o zápisech práv, neboť vlastnictví k ní vyplývá z kolaudačních rozhodnutí. Katastrální úřad a žalovaný na žádost žalobkyně ověřili absenci chyb v zápise vztahujícímu se k bude č. X ve vztahu k namítanému geometrickému plánu a žádný zřejmý omyl neshledaly a neshledal jej ani soud. Geometrický plán, který je podle citovaného § 63 odst. 2 vyhlášky č. 190/1996 Sb. technickým podkladem pro provedení změny v souboru geodetických informací a v souboru popisných informací, jak správně uvedl žalovaný i katastrální úřad. Navazuje na dosavadní zápisy v katastru, když z něj změna parcel co do čísel i výměry vyplývá a výkres odpovídá jak nově vzniklým parcelám, tak umístění stavby hotelu. Vyplývá z něj změna ve výměře podle žalobkyně sporných parcel a vznik parcel nových, též parcely č. XA, na které stojí zapsaná budova. Splňuje tak náležitosti pro předloženou listinu v záznamovém řízení podle citovaného § 8 odst. 1 zákona o zápisech práv. Pouze v tomto směru podléhal kontrole katastrálním úřadem.
35. Nelze přehlédnout, že žalobkyně se svou žádostí katastrálnímu úřadu domáhala opravy, spočívající v uvedení, že stavba stojí na pozemku cizího vlastníka *bez práva k cizímu pozemku.* Neuvedla nic, jak souvisí tato požadovaná oprava s tím, že stavba byla zapsána podle kolaudačních rozhodnutí, na kterých jsou uvedeny pozemky podle původních čísel, nikoliv podle čísel nově rozdělených pozemků. Námitkami, vznesenými v odvolání a zopakovanými v žalobě, se žalobkyně de facto domáhá přezkumu kolaudačních rozhodnutí a rozhodnutí o udělení čísla popisného. To ovšem není úkolem řízení o opravě chyb, které *slouží k uvedení údajů katastru do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici* (viz citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu 10 As 199/2022) a současně platí, že v záznamovém řízení *katastrálnímu úřadu nepřísluší, aby přezkoumal pravost nebo správnost listin* (Nejvyšší správní soud, rozsudek ze dne 25. 8. 2016, č. j. 9 As 86/2016-40, bod 50). Rozpor mezi geometrickým plánem a zapsaným údajem u budovy č. X není, když jak podle geometrického plánu, tak podle evidovaného údaje budova stojí na pozemku parc. č. XA. Konečně, opravy takového nesouladu mezi evidovanými údaji a údaji obsaženými v listinách, které měl katastrální úřad k dispozici, se žalobkyně nedomáhá, a to ani v odvolání, ani v žalobě, ačkoliv k tomu řízení podle § 36 druhého katastrálního zákona slouží.
36. Žalobkyně namítla dále, že podpis na ohlášení byl padělán a že řízení bylo vedeno s neexistující osobou I. L. L. je rodné příjmení žalobkyně, která v té době byla již provdána a byla spoluvlastníkem pozemků, na kterém stojí stavba č. X.
37. Žalovaný k padělanému podpisu poukázal na evidenční roli katastrálního úřadu u práv zapisovaných záznamem a na charakter záznamu, který má pouze deklaratorní účinky, což znamená, že se jím zapisují do katastru práva, která vznikla, změnila se nebo zanikla nezávisle na provedení záznamu. Katastrální úřad tak nebyl oprávněn zkoumat pravost

podpisu na podaném ohlášení. K chybně uvedenému jménu L. na některých dokumentech žalovaný poukázal na výkaz změn u řízení Z-3268/2008-801, ze kterého je patrné, že k 2. 4. 2008 došlo ke změně příjmení z L. na M. Dále uvedl, že je zřejmé, že jde o žalobkyni, a tedy není důvod pro provedení požadované opravy.

38. Krajský soud se i s tímto ztotožňuje. Jak bylo vysvětleno výše, postupem podle § 36 odst. 1 druhého katastrálního zákona lze opravit pouze zřejmé chyby v katastru nebo jiné nesprávnosti tak, aby byl soulad mezi evidovanými údaji a obsahem listin, nikoliv mezi evidovanými údaji a skutečností, a to pouze ty chyby, které vznikly zřejmým omylem při vedení katastru nebo jeho obnově. V řízení o záznamu katastrálního úřadu nepřisluší, aby přezkoumal pravost nebo správnost listin. Spor o vlastnictví budovy č. X je nutné řešit občanskoprávní cestou u civilního soudu, což žalobkyně také činí. V něm žalobkyně může námitku padělání podpisu na ohlášení stavby uplatnit. Jak žalovaný správně uvedl, zápis budovy č. X byl proveden v řízení záznamovém, které má účinky pouze deklaratorní, nikoliv konstitutivní. Katastrální úřad předložené listiny vyhotovené státními orgány a jiné listiny zde uvedené zkoumá pouze z hlediska, zda jsou listina *bez chyb v psaní nebo počtech a bez jiných zřejmých nesprávností a zda navazují na dosavadní zápisy v katastru* (§ 8 odst. 1 zákona o zápisech práv). Případné pochybení při neprovedení záznamu lze pak namítat zásahovou žalobou (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2014, č. j. 3 Aps 6/2013-33). Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku zdůraznil, že existence práva vzniklého na základě rozhodnutí správního orgánu nezávisí na tom, jestli je zapsáno do katastru či nikoliv. Samotné vlastnické právo je nutno řešit soukromoprávní cestou. Krajský soud tedy uzavírá, že tvrzené padělání podpisu na ohlášení není zcela zřejmým omylem a nelze jej řešit postupem podle § 36 odst. 1 druhého katastrálního zákona.
39. Uvedení rodného příjmení žalobkyně místo správného příjmení M. na některých dokumentech a výzva k odstranění vad rovněž není chybou, odstranitelnou postupem podle § 36 odst. 1 druhého katastrálního zákona. Žalobkyně netvrdí, ani ze spisu nevyplývá, že by tento chybný postup katastrálního úřadu vedl k rozporu mezi evidovanými údaji a obsahem listin, které má katastr k dispozici, tedy že by bylo zapsáno právo pro neexistující osobu I. L. místo pro žalobkyni. Žalobkyně ani zde neozřejmila, jak toto pochybení mělo ovlivnit nezapsání požadované opravy *bez práva k cizímu pozemku*. Uvedením chybného příjmení mohlo být zasaženo do práv žalobkyně jiným způsobem, zejména ve vztahu k jí zmiňovanému účastenství v řízení, jak konečně konstatoval zdejší soud v rozsudku č. j. 25 A 180/2021-41 z 16. 2. 2023, nicméně nejde o situaci předvídanou § 36 odst. 1 druhého katastrálního zákona.
40. K námitce chybějící listiny převádějící právo k budově č. X z manželů M. na společnosti Mo+M s. r. o., se žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nevyjádřil, neboť ji žalobkyně ve správním řízení neuplatnila. Vzhledem k tomu je žalobní námitka mimo předmět posuzovaného rozhodnutí a krajský soud se k ní tedy vyjádřit nemůže. Předmětem žaloby proti rozhodnutí je totiž podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, posouzení, zda napadeným správním rozhodnutím došlo ke zkrácení práv žalobkyně. O této tvrzené chybě správní orgány nerozhodly, neboť ji žalobkyně neuplatnila, a tedy k zásahu do práv žalobkyně napadeným rozhodnutím dojít nemohlo. Pouze pro úplnost krajský soud dodává, že žalovaný i katastrální úřad opakovaně poukázali na to, že vlastnické právo vzniklo na základě rozhodnutí správního orgánu, konkrétně kolaudačního rozhodnutí, v souladu s § 5 odst. 6 prvního katastrálního zákona, ve znění ke dni provedení zápisu. Podle tohoto ustanovení *jako vlastník novostavby, která je předmětem evidování v katastru, zapisuje*

se stavebník uvedený v kolaudačním rozhodnutí, není-li jinou listinou prokázáno, že vlastníkem je někdo jiný. Katastrální úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že žádné jiné listiny než kolaudační rozhodnutí, nevyžadoval v souladu s platnou úpravou. Krajský soud se s tímto zcela ztotožňuje. Jak vyplývá již z jazykového znění citovaného ustanovení, vlastník byl určen kolaudačním rozhodnutím a byla jím společnost Mo+M s. r. o. V její prospěch bylo zapsáno vlastnické právo. Není zde tedy žádná chyba vzniklá zřejmým omylem, spočívající v rozporu mezi obsahem listin a zapsaným údajem. Případnou chybu mezi skutečností a zapsaným údajem nelze řešit prostřednictvím § 36 druhého katastrálního zákona, ale cestou civilního soudního řízení, jak již bylo opakovaně vysvětleno.

Námítky k řízení Z-3268/2008 a Z-3415/2008-801

41. Jak soud ověřil ve správním spise, řízení Z-3268/200 bylo zahájeno dne 26. 3. 2008 ohlášením ze dne 28. 1. 2008, týkající se „garáže XE a XF“ (dále „garáž č.1“). Současně bylo zahájeno řízení Z-3415/2008-801 ohlášením – žádostí o zápis rozestavěné stavby do katastru na pozemku par. č. XF (dále „garáž č. 2“). Ohlášení podala společnost Mo + M s. r. o., která je uvedena jako vlastník rozestavěné stavby a jako vlastník garáže. Přílohou obou ohlášení bylo stavební povolení č. 30/94 z 20. 10. 1994, vydané Městským úřadem v Rýmařově, dále rozhodnutí č. 08/03 Městského úřadu v Rýmařově ze dne 26. 3. 2003 o dodatečném povolení stavby „dvojgaráž“ u hotelu „U zámku“ na pozemku parc. č. XB v k.ú. X a současně o povolení užívání této stavby. Jako stavebník je zde uvedena společnost Mo+M, spol. s. r.o. Přílohou je dále čestné prohlášení společnosti Mo + M s. r. o., že je vlastníkem rozestavěné budovy postavené na pozemku parc. č. XF. Přílohou je dále geometrický plán č. 77-399/95, zaměřený a vyhotovený dne 19. 10. 1995, potvrzený katastrálním úřadem dne 24. 10. 1995, na základě kterého z parcel č. XC a XB byly vyměřeny nové parcely č. XA a XE a byla změněna výměra parcel č. XC a XB, a dále geometrický plán č. 100-23/2008, ověřený dne 6. 2. 2008, potvrzený katastrálním úřadem dne 17. 3. 2008, na základě kterého z parcel č. XD, XB a XCH byly vyměřeny nové parcely č. XF a XC a XD a byla změněna výměra parcel. Uvedené ohlášení stavebníka je uvedeno jako nabývací titul garáže č. 1 a garáže č. 2 pro společnost Mo+M, s. r. o., na jejímž LV č. XG byla stavba zapsána.
42. K těmto řízením žalobkyně vznesla totožnou námitku, jako k řízení Z-4767/2002-801, že byly vedeny s neexistující osobou I. M. Žalovaný se k této námitce vyjádřil totožně, jako v případě řízení Z-4767/2002-801. Poukázal na výkaz změn u řízení Z-3268/2008-801, ze kterého je patrné, že k 2.4. 2008 došlo ke změně příjmení z L. na M. Dále uvedl, že je zřejmé, že jde o žalobkyni, a tedy není důvod pro provedení požadované opravy.
43. Krajský soud i k tomuto odkazuje předně na vypořádání shodné žalobní námítky k řízení ohledně stavby č. X (viz odstavec 39), a dále na již výše podrobně vysvětlený účel opravy chyby podle § 36 odst. 1 druhého katastrálního zákona, kterým je odstranit zřejmý omyl mezi evidovanými údaji a obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici a ze kterých tyto údaje vycházejí. Žalobkyně netvrdí, ani ze spisu nevyplývá, že by chybný postup katastrálního úřadu, když s žalobkyní jednal pod jejím původním příjmením, vedl k rozporu mezi evidovanými údaji a obsahem listin, které má katastr k dispozici, tedy že by bylo zapsáno právo pro neexistující osobu I. L. místo pro žalobkyni. Žalobkyně ani zde neozřejmila, jak toto pochybení mělo ovlivnit nezapsání požadované opravy *bez práva k cizímu pozemku*. Krajský soud připouští, že uvedením chybného příjmení mohlo být zasaženo do práv žalobkyně jiným způsobem, zejména ve vztahu k účastenství v řízení, nicméně nejde o situaci předvídanou § 36 odst. 1 druhého katastrálního zákona.

44. Dále namítla, že katastrální úřad neprovedl zápis garáže na parc. č. XE5 v souladu s geometrickým plánem č. 77-399/95, když tato garáž byla zapsána až v roce 2008. Namítla rovněž nesoulad v číslech parcel u garáže na pozemku XE a XE (tedy garáž č. 1) s geometrickým plánem.
45. I v tomto případě žalovaný odkázal na prvostupňové rozhodnutí a zdůraznil význam geometrického plánu.
46. Krajský soud se s tímto zcela ztotožňuje. Jak podrobně vysvětlil výše (viz odstavce 28 až 34 tohoto rozsudku), žalovaný správně poukázal na to, že geometrický plán je technickým podkladem pro provedení změny v souboru geodetických informací a v souboru popisných informací. Uvedené vyplývá z § 73 odst. 4 vyhlášky č. 26/2007 Sb., která byla účinná v době provedení zápisu v roce 2008, a který zněl: *Geometrický plán je technickým podkladem pro vyhotovení rozhodnutí a jiných listin ke změnám podle odstavce 1 a spolu se záznamem podrobného měření změn je podkladem pro provedení změny v souboru geodetických informací a v souboru popisných informací.* Právní úprava dle této prováděcí vyhlášky odpovídala úpravě předchozí, § 63 odst. 2 vyhlášky č. 190/1996 Sb. Co se týká přezkumu listin, podle kterých katastrální úřad záznamem zapsal právo, tento upravoval § 8 odst. 1 zákona o zápisech práv, ve znění účinném v roce 2008, podle kterého katastrální úřad zjistí, *zda je předložená listina bez chyb v psaní nebo počtech a bez jiných zřejmých nesprávností.* Katastrální úřad tedy správně přezkoumal předložené listiny, které z tohoto hlediska shledal bezvadné. Geometrický plán č. 100-23/2008 byl vyhotoven pro rozdělení pozemků parc. č. XD, XB a XCH a vyznačení budov garáže, tedy pro účely předvídané § 73 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 26/2007 Sb., ve znění účinném v roce 2008, a byl podkladem pro provedení změny v souborech geodetických a popisech informací. Pro zápis vlastnictví garáže bylo podle § 5 odst. 6 prvního katastrálního zákona rozhodující určit stavebníka, který na pozemku stavbu provedl, což byla podle stavebního povolení, dodatečného stavebního povolení, povolení užívání stavby a ohlášení společnost Mo+M s. r. o. Ustanovení § 5 odst. 6 prvního katastrálního zákona zní: *jako vlastník nově evidované stavby se zapisuje vlastník pozemku, na kterém je stavba postavena, nebo stavebník, který na pozemku stavbu provedl, pokud se listinou neprokáže, že vlastníkem je někdo jiný. Jako způsob využití nově evidované stavby se zapíše účel, ke kterému je stavba podle kolaudačního souhlasu nebo oznámení stavebníka užívána v souladu s právními předpisy. U ostatních staveb se vychází z územního rozhodnutí nebo z ohlášení stavby stavebnímu úřadu. Při ohlášení nově evidované stavby k zápisu do katastru je její vlastník povinen doložit doklad o účelu užívání stavby.*
47. I v tomto případě krajský soud nepřehlédl, že žalobkyně se domáhala opravy, spočívající v uvedení, že stavba stojí na pozemku cizího vlastníka *bez práva k cizímu pozemku*. Neuvedla však nic, jak souvisí tato jí požadovaná oprava s tím, že stavba byla zapsána podle stavebníka zjištěného ze stavebních povolení a z ohlášení, na kterých jsou uvedeny pozemky podle původních čísel, nikoliv podle čísel nově rozdělených pozemků. Námitkami, vznesenými v odvolání a zopakovanými v žalobě, se žalobkyně de facto domáhá přezkumu stavebních rozhodnutí. To ovšem není úkolem řízení o opravě chyb, které slouží k *uvedení údajů katastru do souladu se skutečným obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici* (viz citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu 10 As 199/2022) a současně platí, že v záznamovém řízení katastrálnímu úřadu *nepřísluší, aby přezkoumal pravost nebo správnost listin* (viz citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 As 86/2016). Rozpor mezi geometrickým plánem a zapsaným údajem u budovy garáže, i rozestavěné stavby, však není.

Konečně, opravu nesouladu mezi evidovanými údaji a údaji obsaženými v listinách, které měl katastrální úřad k dispozici, se žalobkyně nedomáhala.

48. Žalobkyně dále namítla nesouladu mezi protokolem o místním šetření ze dne 24. 10. 1995, z něžž má vyplývat, že stavba garáže na pozemku parc. č. XE byla zkolaudována, a kolaudačním rozhodnutím č. 82/95 ze dne 3. 11. 1995, v němž je patrný nesoulad s tímto protokolem, geometrickým plánem č. 77-399/95 a stavebním povolením č. 21/93 z 3. 8. 1993. Ten se týká též vymezení účastníků řízení, kdy byli ignorováni stavebníci R. M. a žalobkyně.
49. Žalovaný se k této námitce vyjádřil pouze ve vyjádření k žalobě, jelikož nebyla námitkou odvolací, jak krajský soud ověřil. Žalovaný uvedl, že protokol o místním šetření není součástí správního spisu.
50. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v žádosti o opravu chyb tuto chybu katastrálnímu úřadu ani žalovanému neuvedla, je mimo předmět posuzovaného rozhodnutí a krajský soud se k ní tedy vyjádřit nemůže. Jak krajský soud uvedl v odstavci 40 tohoto rozsudku, krajský soud v řízení podle § 65 odst. 1 soudního řádu správního zkoumá, zda došlo ke zkrácení práv žalobkyně napadeným správním rozhodnutím. O této tvrzené chybě v katastru žalovaný napadeným nerozhodl, a tedy k zásahu do práv žalobkyně dojít nemohlo. Pouze pro úplnost krajský soud dodává, že žalobkyně tvrdí rozpor mezi kolaudací garáže vyplývající z místního šetření a kolaudačním rozhodnutím stavby č. 277 (hotel), aniž by uvedla jakoukoliv souvislost mezi nimi.
51. O se týče námitky nesprávně určeného účastníků stavebního a kolaudačního řízení, tato námitka směřuje mimo řízení o opravu chyb v katastru nemovitostí, neboť směřuje do řízení stavebního a kolaudačního.

Zbývající námitky:

52. Podle žalobkyně nepostupoval žalovaný v řízeních Z-4767/2002, Z-3268/2008 a Z-3415/2008 v souladu s ustanovením § 5 písm. a), b), c), e) zákona o zápisech práv, podle § 8 odst. 1 prvního katastrálního zákona a podle § 19 prvního katastrálního zákona.
53. Krajský soud přisvědčuje žalobkyni, že katastrální úřad a žalovaný nepostupovali podle § 5 zákona o zápisech práv. A to zcela správně, neboť práva nebyla zapisována vkladem, ale záznamem. V § 5 je upraven postup katastrálního úřadu při vkladu práva, nikoliv záznamu. Dále, žalovaný skutečně nepostupoval podle § 8 odst. 1 prvního katastrálního zákona, upravující opravu chyb v katastrálním operátu, neboť správně postupoval podle § 36 odst. 1 druhého katastrálního zákona, který na žádost žalobkyně o opravu chyby dopadá, jak bylo vysvětleno výše (viz odstavce 18–23 tohoto rozsudku). Ustanovení § 19 prvního katastrálního zákona aplikováno bylo, zejména pak s ohledem na jeho prováděcí vyhlášku, jak bylo vysvětleno výše o námitky ve vztahu ke geometrickým plánům.
54. Žalobkyně vznesla námitku k řízení z moci úřední, že žalovaný měl prostřednictvím svého pověřeného pracovníka v řízení nahlédnout do soudního spisu vedeného Okresním soudem v Bruntále a získat tak kolaudační rozhodnutí pro zápis stavby garáže. Žalobkyně však neuvedla, jakým způsobem tento vytýkaný postup zasáhl do jejích veřejných subjektivních práv. Krajský soud poukazuje na ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., upravující aktivní legitimaci k podání žaloby proti rozhodnutí, jejíž základní podmínkou je tvrzení o porušení práv žalobce, buď přímo, nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem

správního orgánu. Žalobkyně tak může namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou je zasažena ve své právní sféře, a tento zásah je povinna tvrdit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67 nebo ze dne 21. 5. 2008, č. j. 4 Ans 9/2007-197). Žalobkyně však v žalobě neuvedla, čím byla tvrzenou nečinností pracovníka žalovaného dotčena na svých právech nebo alespoň zasažena v ve své právní sféře. Žalobní námitka proto není důvodná.

55. Žalobkyně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2025, č. j. 9 As 205/2024-34, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl, že stavební řízení nabyla právní moci, aniž by žalobkyně I. M. byla zahrnuta mezi účastníky řízení. Tato skutečnost je soudu známa, neboť rozsudek byl vydán v kasační stížnosti proti jeho rozsudku č. j. 25 A 40/2023-33 z 20. 6. 2024. Na posuzovanou věc však nemá žádný vliv. Jak krajský soud opakovaně uvedl v tomto rozsudku, nesprávný postup při doručování ve správním řízení, kdy bylo doručováno žalobkyni pod jejím rodným příjmením, mohl vést k zásahu do jejích práv, nicméně tento zásah nelze napravit v soudním řízení o nyní napadeném rozhodnutí, týkající žádosti o opravu chyby v katastru.

Závěr a náhrada nákladů řízení

56. Krajský soud neshledal žádnou námitku žalobkyně důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
57. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšné žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.
58. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení podle obsahu spisu žádné náklady v souvislosti s plněním povinnosti, které jim uložil soud, nevznikly, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 10. dubna 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu